

Ten den, kdy se prádlo suší

Petra Černocká

Někdy stačí vůně, to mě znejistí,
i kousek nebe z tůně, bez listí.
Vzpomínky v té chvíli, kdy mě dohoní,
jak prádlo sněhobílé zavoní.

Ten den, kdy se prádlo věší,
mám uschovaný pod víčky,
je léto, jsou maliny, mámu práce těší,
já podávám kolíčky.

Ten den, kdy se prádlo suší,
jsou napečené koláče,
a mojí mámě to v letních šatech sluší.
To co ve mě stůně, zabolí.
Jen na malou chvíli, všechno je tu zpět,
jak ubrus modrobílý z dětských let.

Ten den, kdy se prádlo skládá
už nakropené k žehlení
a pak se setmí, tu únavu mám ráda,
kdepak že je trápení.

Lakomá si léta střádám živé obrázky,
nepůjčuji.. neprodávám.. jen tak bez lásky.

Ten den, kdy se prádlo věší,
mám uschovaný pod víčky,
je léto, jsou maliny, mámu práce těší,
já podávám kolíčky.

Ten den, kdy se prádlo skládá
už nakropené k žehlení
a pak se setmí, tu únavu mám ráda,
kdepak že je trápení.